

РЕШЕНИЕ

№ 3456

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110119310 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от [***], ЕИК [***], срещу ответниците **С. Д. Б.**, ЕГН *****, и **Д. Б. Б.**, ЕГН *****, като собственици на имот с адрес [***], с присъединен **абонатен № [***]**, като моли да бъде установено, че ответниците дължат в условията на разделност следните суми:

- 1/2 ид.ч. за **С. Д. Б.**, а именно: сумата от **2174,85 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 11.06.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **216,20 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2019 г. до 20.04.2021 г., сумата от **26,41 лв.**, представляваща главница за ДР за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 11.06.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, и сумата от **4,87 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 01.07.2018 г. до 20.04.2021 г., и

- 1/2 ид.ч. за **Д. Б. Б.**, а именно: сумата от **2174,85 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 11.06.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **216,20 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2019 г. до 20.04.2021 г., сумата от **26,41 лв.**, представляваща главница за ДР за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 11.06.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, и сумата от **4,87 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 01.07.2018 г. до 20.04.2021 г.;

В исковата молба ищецът [***], ЕИК [***], поддържа, че ответниците **С. Д. Б.**, ЕГН *****, и **Д. Б. Б.**, ЕГН *****, в качеството им на собственици на топлоснабден имот, находящ се в [***], с присъединен **абонатен № [***]**, по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ се явяват клиенти на топлинна енергия за битови нужди относно топлоснабдявания имот.

Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя, а именно одобрените ОУ, влезли в сила на 11.07.2016 г., за продажба на топлинна енергия от [***] на потребители за битови нужди, които са в сила и съответно са относими към процесния период. Поддържа, че с ОУ от 2016 г. е установено задължение за изплащане на месечните задължения в определения за това 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, като обезщетение за забава се начислява само по изготвените изравнителни сметки. Твърди, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от [***] съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост договор. Ищецът моли съда да признае за установено, че ответниците му дължат заявените суми. Правният интерес от предявените иски ищецът обосновава с подаденото от ответниците възражение по чл. 414 ГПК срещу издадената за посочените суми в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК и с даденото указание от съда в разпореждане по ч. гр. дело № 33581/2021 г. по описа на СРС, 164-и състав. Претендира разноски.

Ищецът моли за допускането на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, които да отговорят на поставени в исковата молба въпроси, касаещи топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период. Представя писмени доказателства.

Ищецът моли на негова страна, като трето лице-помагач, да бъде конституирано дружеството за дялово разпределение [***], като обосновава правен интерес от това привличане.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата **Д. Б. Б. /Т./**, ЕГН *****, чрез пълномощника си адв. Г. В., с който оспорва исковете като неоснователни. Оспорва наличието на облигационна връзка между страните. Оспорва да е потребител на ТЕ. Оспорва да е собственик или вещен ползвател на имота, респективно да е подавала молба за откриване на партия в ищцовото дружество. Поддържа, че изключителен собственик на имота е С. Д. Б., въз основа на договор за дарение / за ½ ид.ч./ и за покупко-продажба / за другата ½ ид.ч./ Оспорва автентичността на приложения към ИМ, Нотариален акт № 144, том II, рег. № 8236, дело № 294 от 2005 г., като моли съда да задължи ищеца да го представи в оригинал, а ако не, да го изключи от доказателствата по делото. Оспорва ответниците да са били в граждански брак, респективно имотът да се намира в режим на СИО, по отношение на ½ ид.ч. от същия, която е била обект на покупко-продажбата през 2005 г., съгл. Н.А. № 74/2005 г. Сочи се, че потребител на ТЕ за процесния имот се явява единствено С. Д. Б., който е подал молба-декларация за откриване на партия. Твърди, че представеният от ищеца протокол за избор на фирма за дялово разпределение бил нищожен поради липса на кворум на проведеното за избора на ФДР, общо събрание на ЕС. Поддържа, че липсва облигационна връзка между етажната собственост (ЕС) и дружеството, осъществяващо дялово разпределение, тъй като договорът бил сключен от лица, нямащи учредена представителна власт по отношение ЕС. Освен това посочва, че срокът на действие на сключения договор между ЕС и дружеството топлинен счетоводител бил изтекъл. Оспорва сградата в режим на етажна собственост да е била присъединена към топлопреносната мрежа. Оспорва наличието на облигационна връзка между ищеца и дружеството топлинен счетоводител. Твърди, че общите условия не са били публикувани в един централен и един местен всекидневник, поради което не били породили правни последици. Оспорва сочения абонатен номер да се отнася за процесния недвижим имот. Оспорва претендираните суми да са начислени за процесния имот. Релевира се възражение за изтекла погасителна давност за част от вземанията. Моли за отхвърляне на предявените иски. Претендира се присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът **С. Д. Б.**, ЕГН *****, редовно уведомен на

07.12.2022 г., не подава отговор на исковата молба, не релевира възражения и не прави доказателствени искания.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 33581/2021 г. по описа на СРС, 164-и състав, вземанията по настоящото производство съответстват на тези по заповедта за изпълнение. Заповедта е връчена на ответника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което са дадени указания по чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК. Ответницата е депозирала възражение по чл. 414 ГПК, поради което са дадени указания по чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК. Исковите, по които е образуван настоящият процес, са предявени в едномесечния срок по чл. 415, ал. 1 ГПК. Налице е пълна идентичност между страните и предмета на образуваното заповедно производство и настоящото дело, като предявените искове са допустими и подлежат на разглеждане по същество.

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ:

Предвид нормата на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда- етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Законова дефиниция на понятието потребител на топлинна енергия е дадена с разпоредбата на параграф 1, т. 42 от ДР на ЗЕ, съобразно която в редакцията ѝ към процесния период, потребител на топлинна енергия за битови нужди, респективно задължено лице за заплащане цената на доставена такава във връзка с чл. 155 ЗЕ, е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си.

Ответницата Д. Б. Б. е направила изрично възражение в срока по чл. 131 ГПК относно липсата на валидно облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия между страните.

С доклада по делото е изрично указана на ищеца доказателствена тежест да установи, че ответницата е притежавала някое от качествата чл. 153, ал. 1 ЗЕ. Същият факт не е отделен от съда като безспорен между страните и на основание чл. 153 ГПК подлежи на главно и пълно доказване, каквото по делото не е проведено.

По делото е събрано и прието като писмено доказателство Нотариален акт за дарение на недвижим имот № [***], том [***], дело № 10631/1993 г., на нотариус В. А., I нотариус при Софийска нотариална служба при Втори районен съд, на 12.05.1993 г., съгласно който на ответника С. Д. Б. е дарено правото на собственост върху ½ ид.ч. от исковия имот посредством договор за дарение с дарител Д. Д.а Б..

Видно от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 74, том I, рег. № 5876, дело № 61 от 2005 г., на нотариус Дарина Стойкова, рег. № 267 в НК, с район на действие СРС, на 13.04.2005 г. ответникът С. Д. Б. е придобил от съсобственика си Стоян С. Б. и останалата ½ ид.ч. от процесния имот, с оглед което е станал изключителен собственик на последния.

По делото ищецът не представи доказателства за това ответниците да са имали сключен граждански брак към момента на придобиване на идеална част от процесния недвижим имот от ответника чрез покупко-продажба. Следователно исковите претенции срещу ответницата подлежат на отхвърляне като неоснователни и недоказани, доколкото не се доказва качеството собственик или вещен ползвател на имота. При липса на един от елементите от фактическия състав на иска, безпредметно се явява обсъждането на доказателствата, приети във връзка с останалите факти, възложени в тежест на ищеца по отношение на този ответник.

По отношение на втория ответник С. Д. Б., от горепосочените писмени доказателства, преценени в тяхната съвкупност, се обосновава извода, че същият се явява единствен собственик на процесния апартамент с посочен по-горе адрес, а в това си качество и потребител на доставената до него топлина енергия и в този смисъл има качеството „потребител на топлина енергия за битови нужди“. От молба-декларация от 21.07.1999 г., изхождаща от ответника към ищцовото дружество, се установява, че на същия му е била открита партида за процесния имот. Ответникът е посочил, че семейството му е състои от двама членове, като ще използва доставяната до имота ТЕ за битови нужди.

По делото са приети като доказателства още Договор № 1018 от 03.12.2001 г. и Анекс към него от 03.12.2002 г. между ЕС в [***], и ФДР [***]; Договор № Д-0-60 от 28.05.2018 г. при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия, по чл. 139 „в“ ЗЕ, относим за целия процесен период, видно от уговорения срок на договора, Протокол от 11.10.2001 г. от общо събрание на етажните собственици и наематели в [***], за извършване на услугата по топлинно счетоводство и приложен към него Списък на етажните собственици, в който под № 6 е вписан ответникът С. Д. Б., който лично срещу подпис е декларирал, че желае да му бъдат монтирани 4 бр. разпределители и 4 бр. прави вентили, както и че ще заплаща топлинната енергия разсрочено. Приети са и издадените за периода 2 бр. индивидуални справки за използваната ТЕ през процесния период, в които е посочена дължимата стойност за потребената ТЕ, след извършеното от ФДР (ТЛП в настоящото производство) дялово разпределение, както и формуляри за отчет- 2 бр., и сертификат за типово одобрение на уредите за дялово разпределение на ТЕ за отопление.

При съвкупния анализ на приетите и обсъдени по-горе писмени доказателства, съдът приема, че между С. Д. Б., от една страна, и [***], от друга, за процесния период / от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г./ е имало сключен действителен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ (тези одобрени към 10.07.2016 г. и приложени по делото).

От събраните по делото писмени доказателства и при кредитиране заключението на вещото лице по приетата СТЕ съдът приема за установено, че при спазване на чл. 125 ЗЕ, 139 ЗЕ и чл. 141 ЗЕ, на ответника на горепосочения адрес е доставяна топлинна енергия при дялово разпределение в сградата в режим на етажна собственост и при отчитане и заплащане на потребената топлинна енергия на месечни вноски, определени по прогнозна консумация и 2 бр. изравнителни сметки. През процесния период третото лице- помагач е извършвало отчети на общ топломер, който е от търговски тип и е преминал успешно метрологичен контрол, като са били отчислявани технологични разходи за сметка на ищеца съгласно методиката. За процесния период са изготвени 2 броя главни отчети, които са били подписани от клиента. Изравнителната сума за процесния период е в общ размер от 147,76 лв. за доплащане. Следователно по делото се установява, че сградата в режим на ЕС, находяща се на процесния адрес, е била топлоснабдена през целия процесен период.

Съгласно чл. 143 ЗЕ топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето, извършващо дялово разпределение на топлинната енергия в сградата съгласно методика по наредбата за топлоснабдяването. При кредитиране заключението по СТЕ, подкрепящо изцяло изложеното и от ТЛП, съдът приема за установено по делото, че монтираните измервателни уреди в абонатната станция съответстват на нормативно установените изисквания към същите, подлагани са на изискуемия контрол и точно са отразявали количествата отдадена топлинна енергия. Начислените при ищеца количества потребена от ответника топлинна енергия, са съответни на отчетената от измервателните уреди и разпределена от ТЛП при спазване поднормативната уредба. Съгласно заключението на СТЕ дяловото разпределение през процесния период е извършвано съгласно ЗЕ, Наредба № 16-334 за топлоснабдяването и Методика за дялово разпределение

на топлинната енергия в сгради–етажна собственост към Наредба №16-334/2007 г. Не се установи по делото да са правени рекламации от ответника във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на ответника са начислени сметките за процесния период.

Съгласно заключението на ССЧЕ, което съдът кредитира като обективно, компетентно и пълно изготвено, се установява, че няма данни за постъпили плащания от клиента за погасяване на процесните суми. За процесния период от 01.04.2018 г. до 30.04.2020 г. са прогнозно начислени суми в общ размер от 4019,27 лв., като след изравнителните сметки се формирала за доплащане сумата от 330,44 лв. Следователно общо дължимата сума е в размер на 4349,71 лв. Дължимата мораторна лихва върху главницата за ТЕ е в размер на 442,15 лв. За процесния период за издадени 24 бр. фактури за услугата по дялово разпределение на обща стойност от 52,83 лв., като съгласно заключението по ССЧЕ мораторната лихва е в размер на 9,74 лв.

С оглед гореизложеното, беше установено, че до имота е доставена топлинна енергия на посочената в исковата молба парична равностойност, като претендираните за плащане от ищеца суми са изчислени при спазване на законовите изисквания, което обстоятелство не се оспорва от ответника. По делото няма представени доказателства, а и ответникът не навежда твърдения в тази насока, че е погасил чрез плащане цената на доставената топлинна енергия за процесния период.

Задължително условие /основание/, за да възникне задължение на потребителите за заплащане на сумите за услугата по дялово разпределение към топлофикационното дружество е такава услуга да е реално извършена. В настоящото производство това обстоятелство не се оспорва от ответника, а и от представените от ФДР „Бруната“ ООД документи, касаещи дяловото разпределение в имота, приети като доказателства и неоспорени от ответника, се установява, че действително в апартамента, собственост на ответника, е извършвана дейност по дялово разпределение, включваща посещения на адреса, реално отчитане на индивидуалните уреди за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода, изготвяне на справки за разпределение на потребената топлинна енергия и издаване на изравнителни фактури за отчетния период. По делото няма представени доказателства, а и ответникът не навежда твърдения в тази насока, че е погасил чрез плащане цената на услугата „дялово разпределение“.

По възражението за давност:

Предвид горния извод на съда за основателност на иска, касаещ доставената, но незаплатена ТЕ, и услуга за ДР, следва да бъде разгледано своевременно въведеното от ответника чрез процесуалния им представител в срока по чл. 131 ГПК възражение по чл. 120 ЗЗД, за изтекла погасителна давност за част от претендираните от ищеца вземания.

Съдът приема, че е приложим тригодишният давностен срок, съобразно с чл. 111, б. ”в” от ЗЗД. Задължението по чл. 155, ал. 1 от ЗЕ представлява задължение за периодично плащане, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения, в посочен от Общите условия падеж. В този смисъл е и ТР № 3 от 18.05.2012 г. на ВКС по тълк.д. № 3/2011 г. Съгласно нормата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, а ал. 2 на същия текст предвижда, че ако е уговорено, че то става изискуемо след покана давността започва да тече от деня, в който вземането е възникнало. Законодателят е уредил институтът на погасителната давност по начин, че началният момент, от който погасителната давност се прилага да се свързва с обективно осъществени факти и да не зависи от волята на страните по правоотношението. Поканата по смисъла на чл. 84, ал. 2 ЗЗД е необходима, за да възникне отговорността на длъжника за забава, но не и за възникване на вземането, от който

момент започва да тече погасителната давност. Задълженията на ответника за заплащане на стойността на доставената енергия са възникнали като срочни и съгласно Общите условия месечните суми за топлинна енергия са били дължими в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно за всяка една от претендираните месечни суми, дължими за топлинна енергия относно процесния период тригодишният давностен срок тече от момента, в който изтича срока за тяхното плащане. Анализът на цитираната нормативна уредба води до извод, че в случаите на чл. 155, ал. 1, т. 1 или т. 2 ЗЕ задълженията на потребителите за заплащане на месечни вноски /равни или прогнозни/ не са в зависимост от изравнителния резултат в края на съответния отчетен период, а имат самостоятелен характер. Изравнителният резултат не влияе на дължимостта на месечните вноски в установените за тях срокове, а води до възникване на ново вземане в полза на една от страните по облигационното отношение в размер на разликата между начислената сума по прогнозните вноски и стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода. В зависимост от това дали начислените прогнозни месечни вноски са в по-голям или по-малък размер от стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода, то това ново вземане възниква в полза на потребителя или в полза на топлопреносното предприятие. Новото "изравнително" вземане обаче винаги е самостоятелно и различно от вземанията на топлопреносното предприятие за месечни вноски /равни или прогнозни/, а не се касае до корекция на тези вноски със задна дата. Теченето на давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяването на заявлението от ищеца по чл. 410 ГПК пред съда. Ето защо вземанията на ищеца, станали изискуеми преди 11.06.2018 г., са погасени по давност. Доколкото процесният период е 01.05.2018 г. - 30.04.2020 г., съдът счита, че няма вземане, което да е погасено по давност.

С оглед изложеното ищецът дължи заплащане на процесната главница за топлинна енергия и дялово разпределение в пълен размер. Доколкото ищецът е предявил искове срещу ответника в по-малък размер от реално установения, то следва да се уважат претенциите до този размер, а именно- за сумата от **2174,85 лв.**, представляваща главница за ТЕ, и сумата от **26,41 лв.**, представляваща главница за ДР.

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Предвид чл. 150 ЗЕ отношенията по повод продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие и потребителя на същата се уреждат от публично известни Общи условия. Предвид липсата на данни по делото за възражение от ответника по чл. 150, ал. 3 ЗЕ съдът намира, приетите от [***] и одобрени от Комисията Общи условия за процесния период /тези приети с решение по Протокол № 7/23.10.2014 г., на Съвета на директорите на [***], одобрени от КЕВР с решение № ОУ-1/27.06.2016 г./ да са обвързващи и за ответниците С.. С разпоредбата на чл.33, ал.2 от ОУ е предвидено задължение за клиентите на [***] да заплащат задълженията по Общите фактури, в **45-дневен срок** след изтичането на периода, за който се отнасят. Съгл. чл. 33, ал. 4 от ОУ, продавача начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва „само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 /т.е. за задълженията по ОФ, изготвени след изравняването/ ако не са заплатени в срока по ал. 2 – 45 дневен. В случая важи принципа „Срокът кани вместо кредитора“ и в този смисъл, съгл. чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД. Така например цената на доставената ТЕ през м.05.2017 г. следва да бъде заплатена до 45 дни от изтичането на месеца, за който се отнася или до 15.07.2017 г., но ищецът може да претендира лихва за забава върху тази стойност едва след издаване на Общата фактура за отоплителен сезон 2017/2018 г. към 31.07.2018 г. и в случай, че не бъде заплатена в срок от 45 дни от издаването ѝ. В този смисъл и на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок /т.е. след 15.09.2018 г./ купувачът на

топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД.

Съгласно заключението по ССЧЕ размерът на мораторна лихва върху главницата е 442,15 лв., като ищецът е предявил иск за **216,20 лв.**, с оглед което следва да бъде уважена претенцията за мораторна лихва до този размер.

Съгласно чл. 36 ОУ на ищеца, клиентите заплащат цена за услугата „дялово разпределение“, извършвана от избран от клиента Търговец /ФДР/, като стойността ѝ се формира от цената за обслужване на партидата на клиента, вкл. изготвянето на изравнителните сметки и цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на Клиента, за отчитане на уредите за дялово разпределение извън обявените от търговеца дати, се заплаща допълнителна цена, по ценоразпис определен от Продавача. Редът и начина на заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача, съгласувано с търговците извършващи услугата. По делото няма доказателства какъв е установения ред и начин на заплащане на услугата по ДР, нито в какъв срок се дължи ежемесечната такса за нея. Следователно, за изпадане в забава на длъжника, кредиторът следва да е отправил нарочна покана. По делото няма доказателства за отправена такава към ответниците преди подаване на ИМ, поради което съдът приема, че искът за обезщетение за забава, дължимо върху главницата за ДР, следва да се отхвърли изцяло като недоказан.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни.

По делото е представен от ответницата Договор за процесуално представителство, защита и съдействие от 04.07.2022 г. / л. 65/, по силата на който адв. Г. В. е осъществил процесуално представителство по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗАдв. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл. 38, ал. 2 ЗАдв. адвокатът, оказал на страната безплатна правна защита, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение съдът присъжда на адвоката. За да упражни адвокатът това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 пр. 2 от ЗАдв., като не се нуждае от доказване обстоятелството, че клиентът е близък приятел на адвоката. Съдът, съобразявайки фактическата и правна сложност на производството и разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските, намира, че в полза на адвоката, предоставил безплатна правна помощ на ответника в настоящото производство следва да се присъди възнаграждение в размер на **570 лв.**

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски съразмерно с уважената част от иска, които следва да бъдат възложени в тежест на ответника. Ищецът е сторил следните разноски- държавна такса в размер на 179,21 лв., за което е представено платежно нареждане от 11.05.2022 г.; депозит за вещо лице по СТЕ в размер на 300 лв.; депозит за вещо лице по ССЧЕ в размер на 300 лв. Ищецът в производството е представляван от юрисконсулт, поради което му се следва и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, на осн. чл. 78, ал. 8 ГПК, съразмерно уважената част от иска. С оглед изложеното следва да му бъдат присъдени разноски в общ размер от **414,60 лв.**

На ищеца следва да се присъдят и сторените разноски в заповедното производство за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение съгласно уважената част от исковете, а именно - **73,44 лв.**

Така мотивиран, и на осн. чл. 235, ал. 1 ГПК, Софийски районен съд, 164-ти състав,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искове с правно основание **чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД**, че ответникът **С. Д. Б.**, ЕГН *********, с адрес гр. **[***]**, надпартерен, апартамент, дължи на **[***]**, ЕИК **[***]**, със седалище и адрес на управление **[***]**, представлявано от **А. А. изпълнителен директор, и И. Е.- председател на УС**, сумата от **2174,85 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 11.06.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **216,20 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2019 г. до 20.04.2021 г., и сумата от **26,41 лв.**, представляваща главница за ДР за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК- 11.06.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, за които суми е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 17.06.2021 г. по ч. гр. дело № 33581/2021 г. по описа на СРС, 164-и състав.

ОТХВЪРЛЯ предявения по реда на **чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД** иск за установяване на непогасени задължения от страна на **С. Д. Б.**, ЕГН *********, с адрес гр. **[***]**, надпартерен, апартамент, към **[***]**, ЕИК **[***]**, със седалище и адрес на управление **[***]**, представлявано от **А. А. изпълнителен директор, и И. Е.- председател на УС**, в размер на сумата от **4,87 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 01.07.2018 г. до 20.04.2021 г., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове с правно основание **чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД** искове за установяване на непогасени задължения от страна на **Д. Б. Б.**, ЕГН *********, с адрес гр. **[***]**, надпартерен, апартамент, към **[***]**, ЕИК **[***]**, със седалище и адрес на управление **[***]**, представлявано от **А. А. изпълнителен директор, и И. Е.- председател на УС**, за сумата от **2174,85 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 11.06.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **216,20 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2019 г. до 20.04.2021 г., сумата от **26,41 лв.**, представляваща главница за ДР за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исквата молба - 11.06.2021 г., до окончателното ѝ изплащане и за сумата от **4,87 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 01.07.2018 г. до 20.04.2021 г., като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА С. Д. Б., ЕГН *********, с адрес гр. **[***]**, надпартерен, апартамент, да **заплати** на **[***]**, ЕИК **[***]**, със седалище и адрес на управление **[***]**, представлявано от **А. А. изпълнителен директор, и И. Е.- председател на УС**, на основание **чл. 78, ал. 1 от ГПК** сумата от **414,60 лв.**, представляваща съдебни разноски в исковото производство пред СРС, както и общо **73,44 лв.**, представляваща разноските в заповедното производство по ч. гр. д. № 33581/2021 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА [*]**, ЕИК **[***]**, със седалище и адрес на управление **[***]**, представлявано от **А. А. изпълнителен директор, и И. Е.- председател на УС**, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК вр. чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. второ ЗАДв. да **заплати** на **адв. Г. С. В.**, сумата от **570 лв.**, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца - **[***]**.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____